

[Undervisningsministeren]

Hr. Bertel Haarder kunne heller ikke se en sammenhæng imellem seminarierne og den geografiske spredning af seminarierne, og samtidig siger hr. Bertel Haarder i sit forslag, at vi også må kunne styre ud fra den interesse, de studerende har, hvor de studerende gerne vil studere. Det, jeg siger, er, at vi har afvist omkring 80 pct. ved seminarierne. Hvis det skal styres efter, hvor man søger, så betyder det, at de små seminarier ude omkring i landdistrikterne skal nedlægges. Der er en langt, langt større søgning til byerne. Min politik på dette område har været den direkte modsatte. Den har været at sige: der skal eksistere disse seminarier rundt omkring, og der skal være den geografiske fordeling. Det vil sige, at der bliver en langt hårdere begrænsning på de store byseminarier, også selv om de har en ledig kapacitet.

I øvrigt ved hr. Bertel Haarder, at regeringen kommer med et lovforslag netop om at udnytte den kapacitet, der er på seminarierne, når vi også skal tage hensyn til de beskæftigelsesmuligheder, vi mener der er for folkeskolelærere siden hen.

Alt i alt har jeg megen sympati for, at vi diskuterer disse ting, at vi overvejer dem igen, men jeg må bede hr. Bertel Haarder om at gøre det konkret. Jeg synes, de løse bemærkninger, vi fik her i anden omgang, i alle tilfælde gør det meget vanskeligt at få noget fornuftigt ud af drøftelserne.

Blot en enkelt bemærkning mere til fru Ebba Strange om et emne, som jeg tror vi har haft lejlighed til at udveksle bemærkninger om, hver eneste gang vi har diskuteret adgangsreguleringen. Derfor vil det også for fru Ebba Strange være en gentagelse. Det drejer sig om ungdomsarbejdsløsheden. Jeg har sagt til fru Ebba Strange før, at med den totaldimensionering, vi har gennemført, er der plads til alle; derfor forøger adgangsreguleringen ikke ungdomsarbejdsløsheden. Jeg er sådan set enig med fru Ebba Strange i de bemærkninger, hun derefter kom ind på, og hvor hun koncentrerede sig om ungdomsarbejdsløsheden, hvor den er alvorlig, nemlig efter det 9. år i folkeskolen.

Ebba Strange (SF):

Til ministerens sidste bemærkninger vil jeg sige, at jeg synes også, det er et meget vigtigere problem for os end det, vi står med her.

Jeg kunne ikke lade være med at melde mig til et ganske kort indlæg efter at have hørt hr. Bertel Haarders svar. Det skulle jo være et svar på den kritik, der er blevet rejst mod forslaget, og jeg synes ligesom undervisningsministeren, at det var nogle meget, meget løse ender, vi fik som svar.

Hr. Bertel Haarder siger, at det er barnemad at få en idé om, hvor mange der kan finde ansættelse. Ja, at hr. Bertel Haarders ideer er barnemad, det er jeg ikke spor i tvivl om, sådan som han spyr om sig med gode ideer, men for os andre at få hold i, hvad disse ideer betyder konkret, det er til gengæld ikke barnemad. Derfor bør hr. Bertel Haarder nok vænne sig til at beskrive sine ideer på en sådan måde, at almindelige mennesker kan forstå dem.

Jeg nævned i mit første indlæg noget om, hvor vanskeligt det var at lave prognoser, fordi hele uddannelsessystemet er undergivet de økonomiske svingninger. Det skal jeg ikke gentage. Men når hr. Bertel Haarder på samme tid går ind for fri adgang til alle uddannelser og vil have dem styret af ressourcer og vil have tilrettelagt en anden adgangsregulering, så synes jeg altså, forvirringen er fuldstændig komplet total.

Samtidig spørger han, om jeg går ind for uddannelsesløn, for det gør VS, og det gør kommunisterne. Vi skal ikke diskutere uddannelsesstøtten nu, det får vi rig lejlighed til senere. Vores principielle holdning i SF er, at så længe der er så store indkomstforskelle bl. a. mellem dem, der får uddannelserne, og dem, der ingen får, så længe mener vi også, der bør være en tilbagebetalingspligt på noget af den uddannelsesstøtte, der gives. Men vi mener, at støtten bør være bedre, end den er i øjeblikket.

Alfred Hansen (DR):

Jeg tilslutter mig helt og fuldt ministerens karakteristik af hr. Bertel Haarders svartale. Hr. Bertel Haarder svarede ikke på de spørgsmål, man stillede. Jeg skal derfor gentage mine spørgsmål. Jeg henviser til første afsnit i bemærkningerne til forslaget:

»Forslaget indebærer, at studerende ikke længere kan nægtes adgang til en uddannelse ...«. Helt enig. Men når forslagsstillerne skriver videre: »hvor der er tilstrækkelig kapacitet«, så spurgte jeg og spørger stadig